PRISIKĖLIMAS

Kauno Kristaus Prisikėlimo parapijos laikraštis 2019 m. Lapkritis Nr. 203

KRISTUS TIKRAI PRISIKĖLĖ

BAŽNYČIA LIETUVOJE IR PASAULYJE

Kardinolui S. Tamkevičiui suteiktas šv. Angelės Meriči titulas

Šeštadienį, 2019 m. spalio 5 d., iškilmingos viešosios konsistorijos metu, Kauno arkivyskupas emeritas S. Tamkevičius SJ priimtas į šventąją kardinolų kolegiją. Popiežius Pranciškus kardinolui-presbiteriui S. Tamkevičiui suteikė šv. Angelės Meriči titulą. Ketvirtąjį istorijoje kardinolą iš Lietuvos šv. Petro bazilikoje sveikino kardinolų kolegijos nariai, tarp kurių – ir kardinolas Audrys Juozas Bačkis.

Lietuvos Vyskupų Konferencijos informacija

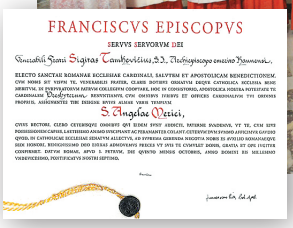

FRANCISCVS EPISCOPVS
SERVVS SERVORVM DEI

Venerabili Fratri Sigitae Tamkevičiu, S.J., Archiepiscopo emerito Romanae,

ELECTO SANCTAE ROMANAE ECCLESIAE CARDINALI, SALVTEM ET APOSTOLICAM BENEDICTIONEM. CVM NOBIS ET VOBIS TE, VENERABILIS FRATER, CLARE DOTATVS ORNATVS DEIQVE CATHOLICA MOLIMINA MIRE IMITATVS, SE EVEHVNTVRVM FATRVM COLLEGIVM CONSTARE, HOC IN CONSISTORIO, APOSTOLICA POTESTATE TE CARDINALEM Vrbis Sancti Angelae, REPONENDVM, CVM OMNIBVS IVRIBVS ET OFFICIIS CARDINALITIO TVI ORDINIS PROPRIIS, ASSIGNAVIMVS TIBI DEIQVE RVVIS ALIAM VRBEM TITVLVM.

S. Angelae Vetici,

QVAE RECTORI, CLERO CIVIBVSQVE OMNIBVS QVI EIDEM VRBI ADSCRIPTI, ERVDIANE INGENIVM, VT TE, CVM ILLVS POSSIDEBIS ORDINIS CAPVT, LAETEBIMINI ANIMO VNCIPVANT AC PERAMANTER COLANT. CERTEVM IPSVM SPIRAMO AFFLATVM EI GAVDIO QVOD, IN CATHOLICAE ECCLESIAE DIGNITATE ALLECTVS, AB EVPHRATA GERMINA FAGOTVM NOBIS ET APVLIO MONTANAQVE DEIX HONORE, REDOLEVISSIMO DEO DIRIGAT ADMODVM PRECES VT SVIS TE CVMVLET DONIS, GRATIA ET QPE FLETER COOPERARET. DATVM ROMAE, APVD S. PETRVM, DIE QVINTO MENSIS OCTOBRIS, ANNO DOMINI DO MILLESIMO VNDEVICESIMO, PONTIFICATVS NOSTRI SEPTIMO.

BAŽNYČIA LIETUVOJE

Kardinolo Sigito Tamkevičiaus Padėkos šv. Mišių homilija

Šventųjų Mišių Dievo žodis (*Rom* 4, 13–18) mūsų dėmesį kreipia į tikėjimo dovaną ir kaip tikėjimo pavyzdį rodo Abraomą, kuris patikėjo Dievu, kai nebuvo jokios vilties. Dievas buvo pažadėjęs Abraomui, kad iš jo kils didelė ainija, kurios nebus galima suskaičiuoti, tačiau netrukus paprašė, kad paaukotų savo viengimį sūnų Izaoką. Koks stiprus turėjo būti Abraomo tikėjimas, kad pasitikėtų Dievu, kai jam paliepė paaukoti vienintelį sūnų.

Dievo žodis šiandien kviečia taip pat apmąstyti, kad gyvenimo kelionėje reikia vadovautis ne pasaulio ir ne savo išmintimi, bet leisti Šventajai Dvasiai vesti mus visais, kartais ir nelengvais, šio gyvenimo keliais. Jėzus užtikrino, kad Šventoji Dvasia reikiamu metu įkvėps, kaip reikės kalbėti ir elgtis:

> Kai jie ves jus į sinagogas pas viršininkus ar vyresnybes, nesirūpinkite, kaip ginsitės ar ką atsakinėsite, nes Šventoji Dvasia tą pačią valandą jus pamokys, ką kalbėti (Lk 12, 11–12).

Šią valandą, kai esu pakviestas į naują tarnystę, bandau prisiminti, kaip mane Dievas vedė kunigo ir vyskupo tarnystės metais. Pirmiausia Dievo Dvasia įkvėpė gilų tikėjimą motinai, kuri Krikšto metu paaukojo mane Dievui ir norėjo, kad jam tarnaučiau. Nespėjusi apie tai pasakyti, motina anksti numirė, kai vaikui ji buvo labai reikalinga. Tikiu, kad ji, būdama Dievo artumoje, išmeldė Viešpatį, jog tas vaikas gyvenime nepasiklystų.

Didele Dievo dovana tapo nuo NKVD mano parapijoje besislapstęs kunigas salezietis Antanas Skeltys SDB. Tėviško ir pamaldaus kunigo įtaka man pasirenkant kunigystę nekelia abejonių. Link kunigystės kreipė parapijos klebono pavyzdys: jo darbo kambaryje prieš rašomąjį stalą ant sienos buvo išpieštas didelis kryžius ir du žodžiai: „Ora et labora“ – „Melskis ir dirbk“. Kasdien mačiau kleboną besimeldžiantį ir dirbantį; nedirbo tik tuomet, kai gulėjo mirties patale.

Prieš 64-erius metus Kauno arkikatedroje su ašaromis akyse kalbėjau Rožinį, kad atsivertų Kunigų seminarijos durys, nes atrodė, kad dėl sovietinės valdžios daromų kliūčių jos gali neatsiverti. Malda buvo išklausyta.

Besiruošdamas kunigystei sutikau kunigą jėzuitą Pranciškų Masilionį SJ, kuris parodė kelią į dvasinio gyvenimo gelmę. Šiam kunigui ne tik aš, bet ir daugelis yra skolingi, iš jo mokėmės pamaldumo ir didžiadvasiškumo.

Kunigystės kelias per sovietmetį nestokojo išbandymų. Anuomet beveik nebuvo kunigo, kuris nebūtų buvęs verbuojamas tapti Tėvynės ir Bažnyčios išdaviku. Verbuotojai šitaip nesakydavo, o tik kviesdavo draugauti ir už draugystę žadėdavo atlygį: išvykas į užsienį, studijas Romoje ar geras parapijas. Kiekvieną kartą, kai susidurdavau su gundytoju, akivaizdžiai pajusdavau Šventosios Dvasios įkvėpimą, kaip išvengti

Kauno kunigų seminarija. *Zenono Turausko nuotrauka*

nepriimtinos draugystės su velniu ir neužsikirsti kelio į kunigystę.

Dėkoju Dievui už įkvėptą mintį įsijungti į Jėzaus Draugiją. Į atmintį giliai įsirėžė mėnesį trukusios rekolekcijos ant Drūkšių ežero kranto, kai virš galvos lėktuvai skrido užgniaužti Prahos laisvės pavasario. Tos ilgos rekolekcijos išvedė į dvasinės laisvės kelią, ir sovietinė prievarta nepajėgė šio kelio užtverti.

Dievas įkvėpė drąsos nesilaikyti sovietinių įstatymų, reglamentuojančių kunigo sielovadinę veiklą, nes kunigams buvo paliktas tik kulto tarno statusas.

> Aš sakau jums, savo bičiuliams: nebijokite tų, kurie žudo kūną ir paskui nebegali daugiau kenkti. Aš parodysiu, ko turite bijoti: bijokite to, kuris nužudęs turi galią įstumti į pragarą. Taip, sakau jums, šito bijokite! (Lk 12, 4–5).

Dievo Dvasia įkvėpė atlikti darbų, kurie anuomet atrodė pavojingi ir sunkiai įvykdomi.

Per visą kunigo ir vyskupo tarnystės metą didelė Dievo dovana buvo seserys vienuolės. Net rizikuodamos laisve, jos buvo nepamainomos pagalbininkės pogrindžio darbuose, o savo pavyzdžiu padėjo branginti prisiimtus įsipareigojimus. Už tai joms mano didžiausia pagarba ir dėkingumas.

Per ilgą kunigo ir vyskupo tarnystę sutikau daug idealistų kunigų, iš kurių mokiausi, kuriais galėjau pasitikėti ir kurie niekada nenuvylė. Negaliu neprisiminti ir brolių vyskupų, su kuriais dalinausi vyskupiška atsakomybe už Bažnyčios dabartį ir ateitį.

Prisimenu daugelį pasauliečių – vyrų ir moterų. Jų uolumas ir ištikimybė ▶

Kardinolo Sigito Tamkevičiaus Padėkos šv. Mišių homilija

Dievui dažnai tiesiog žavėjo. Kai kurie iš jų pačiais sunkiausiais momentais buvo nepakeičiami pagalbininkai.

Tačiau pati didžiausia Dievo dovana buvo kryžius, kurį gavau sovietinio teismo ištarme, kai jau buvau nuėjęs ilgą kunigystės kelią. Anuomet neatrodė, kad kryžius buvo dovana – mes daug ką perkainuojame tik žvelgdami iš perspektyvos. Lagerio ir tremties kryžius, be jokios abejonės, buvo didesnė Dievo dovana už kardinolo purpurą. Titulai kartais žmogų net gadina, o kryžius, jeigu jis nešamas prisilaikant Dievo rankos, visuomet padeda dvasiškai augti.

Prieš 36-erius metus, apsuptas kalašnikovais ginkluotų kareivių su vilkšuniais, buvau įlaipintas į kalinių vagoną tolimai kelionei į Uralą. Aušros Vartų Gailestingajai Dievo Motinai patikėjau miglotą ateitį ir nenusivyliau. Šiandien galiu tik dėkoti už jos motinišką globą.

Popiežius Pranciškus, pakvietęs mane į naują tarnystę, savo palydimajame laiške rašė: „Iš širdies linkiu, kad, dabar jau priklausydamas Romos Kunigijai, mokėtum gyventi tomis dorybėmis, kurios išreiškia <...> ištikimybę „iki kraujo praliejimo“, kurią, pagal tradiciją, išreiškia raudonas kardinolų rūbas.“ Popiežius palinkėjo atjausti visus vyrus bei moteris, kurie yra tapę blogio aukomis ir patekę į jo vergiją.

Šia proga noriu atsiprašyti visų, kurių nesugebėjau atjausti ar kurie galbūt mano asmenyje matė ne tiek tėvą, kiek kietą pareigos vykdytoją.

Visus savo draugus, bičiulius ir bendros dvasios vyrus bei moteris prašau palydėti mano tarnystę malda. Neprašykite Viešpaties man ilgo gyvenimo, bet prašykite ištikimybės Šventosios Dvasios vedimui.

Parengta pagal Kauno arkivyskupijos naujienas

BAŽNYČIA LIETUVOJE IR PASAULYJE

Popiežiaus Pranciškaus žinia 3-osios Pasaulinės vargstančiųjų dienos proga:

Varguolio viltis nepražus amžinai

1. „Ne visuomet varguolis bus užmirštas“ (*Ps* 9, 19). Tie psalmės žodžiai yra labai aktualūs. Jie išreiškia gilią tiesą, kurią tikėjimas įrašo pirmiausia į vargingiausiųjų širdis: galima grąžinti viltį, prarastą susidūrus su neteisingumu, kančia ir gyvenimo netikrumu.

Psalmininkas aprašo varguolio padėtį, taip pat jo engėjų išpuikimą (plg. *Ps* 10, 1–10). Jis šaukiasi Dievo teismo, kad būtų grąžintas teisingumas ir įveikta nedorybė (plg. *Ps* 10, 14–15). Atrodo, kad jo žodžiuose grįžta klausimas, nuolat užduodamas per amžius iki pat mūsų dienų: kaip Dievas gali pakęsti tokią nelygybę? Kaip gali leisti, kad varguolis būtų žeminamas, ir neateiti jam į pagalbą? Kodėl leidžia, kad engėjai laimingai gyventų, kai toks jų elgesys varguolių kančių akivaizdoje turėtų būti smerkiamas?

Kai ši psalmė buvo kuriama, vyko sparti ekonomikos plėtra, kuri, kaip dažnai būna, sukėlė didelę socialinę nelygybę. Ta nelygybė lėmė didelės grupės vargstančiųjų atsiradimą, jų gyvenimo sąlygos atrodė dar dramatiškesnės palyginti su nedaugelio privilegijuotųjų įgytais turtais. Psalmės autorius, žvelgdamas į tą situaciją, vaizduoja tikrovišką ir įtikinamą paveikslą.

Tai buvo laikai, kai arogantiški, bedieviai žmonės taikėsi į vargšus siekdami užvaldyti net tą menką jų nuosavybę ir paversti juos vergais. Ir šiais laikais padėtis nedaug skiriasi. Ekonominė krizė daugeliui asmenų grupių nesutrukdė praturtėti, o tai atrodo kaip anomalija tuo labiau, kuo daugiau mūsų miestų gatvėse sutinkame vargšų žmonių, kuriems trūksta būtinų pragyvenimui dalykų ir kurie dažnai skriaudžiami ir išnaudojami. Čia prisimintini Apreiškimo knygos žodžiai: *„Tu gi sakai: Aš esu turtingas ir pralobęs, ir nieko man nebereikia,– o nežinai, kad esi skurdžius, apgailėtinas, beturtis, aklas ir plikas“* (*Apr* 3, 17). Eina amžiai, bet turtuolių ir vargšų situacija nesikeičia, tarsi istorijos patirtys nieko neišmokė. Psalmės žodžiai byloja ne apie praeitį, bet apie dabartinę mūsų vietą Dievo teismo akivaizdoje.

2. Šiandien taip pat būtina išvardyti daugelį naujosios vergovės formų, į kurias patenka milijonai moterų ir vyrų, jaunuolių ir vaikų.

Kasdien sutinkame šeimų, priverstų palikti savo žemę ir ieškoti pragyvenimo galimybių kitur; našlaičių, praradusių tėvus ar prievarta nuo jų atskirtų, turint tikslą juos brutaliai išnaudoti; jaunuolių, kurių profesiniai siekiai neįgyvendinami dėl trumparegės ekonominės politikos; aukų, patyrusių įvairias smurto formas, nuo prostitucijos iki narkomanijos, išgyvenusių gilų vidinį pažeminimą. Kaip galėtume pamiršti milijonus *migrantų*, kurie yra daugybės paslėptų interesų aukos, dažnai išnaudojami politiniais tikslais, o jų atžvilgiu nesilaikoma solidarumo ir lygybės nuostatų? Taip pat daugybę benamių ir visuomenės nušalintųjų, klajojančių mūsų miestų gatvėmis?

Neretai sąvartynuose matome vargšus, renkančius eikvojimo ir pertekliaus „vaisius“ ir norinčius rasti kažką pavalgyti ir apsirengti! Jie taip pat tapo žmogiškojo sąvartyno dalimi, į juos žiūrima kaip į atmatas, ir tai nesukelia jokio kaltės jausmo tiems, kurie yra šios skandalingos situacijos bendrininkai. Tie vargšai dažnai traktuojami kaip visuomenės parazitai, jiems neatleidžiama dėl jų skurdo. Juos visuomet lydi smerkimas. Jie negali sau leisti būti nedrąsūs ar prislėgti, į juos žvelgiama kaip į grėsmingus ar nieko negebančius tik todėl, kad jie vargšai.

Dar viena drama – jiems neleidžiama pamatyti to skurdo tunelio pabaigos. Prieita iki to, kad teoriškai svarstoma ir siekiama įgyvendinti *nesvetingą architektūrą* išvarant vargšus iš gatvės, tos paskutinės juos priimančios vietos. Jie klajoja iš vieno miesto galo į kitą vildamiesi gauti darbą, namus, sulaukti palankumo... Kiekviena jiems pasiūlyta galimybė tampa šviesos blyksniu; tačiau ir ten, kur reikėtų laukti teisingumo, dažnai jie patiria prievartą ir piktnaudžiavimą. Verčiami visą dieną dirbti po kepinančia saule laukuose už juokingą atlyginimą. Jiems neužtikrinamas darbo saugumas, nesudaromos žmoniškos sąlygos, kad jie galėtų jaustis lygiaverčiai su kitais. Jiems nenumatytos bedarbystės pašalpos, kompensacijos, jie negali sirgti.

Psalmininkas tikroviškai aprašo bjaurų vargšus skriaudžiančių turtuolių elgesį: „Jis tyko, kad pagrobtų vargšą, – čiumpa vargdienį ir velka į savo pinkles“ (Ps 10, 9). Šis aprašymas primena medžioklę, kur vargšai, kaip medžiojami gyvūnai, yra varomi, pagaunami ir pavergiami. Tokiomis sąlygomis daugelio žmonių širdys užsisklendžia, ir jie trokšta, kad jų niekas nematytų. Yra daugybė vargšų, apie kuriuos tik kalbama, o pagalba jiems teikiama nenoriai. Jie tampa tarsi nematomi, o jų balsas visuomenėje neturi jokios galios ar reikšmingumo. Tie vyrai ir moterys, virsdami svetimkūniais tarp mūsų namų, vis labiau išstumiami iš mūsų gyvenamųjų rajonų.

3. Psalmės aprašomas kontekstas nuspalvintas liūdesiu dėl neteisingumo, kančių ir kartaus likimo, tenkančio varguoliams. Vis dėlto varguolis apibūdinamas gražiai: jis „pasitiki Viešpačiu“ (plg. *Ps* 9, 11), nes yra tikras, jog niekuomet nebus apleistas. Šventajame Rašte varguolis yra pasitikėjimo žmogus! Įkvėptasis autorius suteikia ir tokio pasitikėjimo pagrindą: varguolis „pažįsta“ savo Viešpatį (plg. ten pat), o biblinėje kalboje žodis „pažinti“ nurodo asmeninį meilės ir prieraišumo santykį.

Čia susiduriame su stebinančiu aprašymu, kurio niekad nesitikėtume. Šis aprašymas pirmiausia išreiškia Dievo didybę vargšo akivaizdoje. Jo kūrybinė galia pranoksta bet kokį žmogiškąjį lūkestį ir tampa to konkretaus žmogaus atminimu (plg. 13 eil.) Būtent pasitikėjimas Viešpačiu, tikrumas, kad jis neapleis, kviečia į viltį. Varguolis žino, kad Dievas negali jo apleisti, todėl gyvena nuolatinėje jį atmenančio Dievo akivaizdoje. Jo pagalba pranoksta dabartinę kančios situaciją ir nubrėžia išlaisvinimo kelią, perkeičiantį širdį, nes palaiko ją pačioje gelmėje.

Iš Vatikano, 2019 m. birželio 13 d., Liturginis Šv. Antano Paduviečio minėjimas

Parengta pagal https://eis.katalikai.lt

(Tęsinys „Prisikėlimo“ 204 numeryje)

SVEČIUOSE PAS...

Svečiuose pas... Kristaus Prisikėlimo bazilikos vitražų autorių – profesorių Rimvydą Mulevičių

(Pabaiga. Pradžia „Prisikėlimo“ 202 numeryje)

Vilius MISEVIČIUS

Apsilankius dirbtuvėse Šančiuose galima įsitikinti, koks kruopštus ir daug rankų darbo reikalaujantis vitražo gamybos procesas. Prof. Rimvydas Mulevičius natūralaus dydžio kūrinį kiekvienam langui iš pradžių nupiešia ant kartono, po to vaizdą perkelia ant kalkės – joje lango detalės nuspalvinamos taip, kaip atrodys natūroje visi 220 vieno lango vitražo stikliukai. Po to daromi šablonai. Tada vitražo meistras Vytautas Simanaitis iš trijų milimetrų storio bespalvio labai kokybiško stiklo (jis perkamas Vokietijoje arba JAV) išpjauna atitinkamų matmenų stiklo plokšteles. Jos nušlifuojamos, nuplaunamos (kad ant stikliukų neliktų net pirštų pėdsakų prieš užtepant glazūra) ir padengiamos atitinkamos spalvos bei atspalvio glazūra. Ši maišoma iš įvairių spalvų komponentų. Brangiausia yra raudonos spalvos glazūra, nes jos sudėtyje yra aukso dalelių, o geltonos spalvos glazūrai būtinas sidabras...Glazūras kauniečiai perka iš Olandijos. Kiekvieną iš 220 vieno lango vitražo plokštelę reikia padengti vis kita glazūros spalva. Tada stiklo plokštelės kaitinamos beveik 800 laipsnių temperatūros krosnyje, kad glazūra prisilydytų prie stiklo plokštelių paviršiaus. „Iškeptus“ gaminukus tenka ilgokai vėsinti ir valyti, kad visos spalvotos plokštelės blizgėtų – tai užtrunka iki keturių dienų. Vitražo meistras Vytautas Simanaitis užsiminė, kad kiekvieną iš 220 vieno lango vitražo plokštelę jis ne mažiau kaip 6 kartus apdoroja rankomis – iš viso susidaro daugiau kaip 1300 rankinių operacijų...Po to vieno lango vitražo spalvotos plokštelės sudėliojamos pagal piešinį šešiuose segmentuose – Kristaus Prisikėlimo bazilikos kiekvienas penkių kvadratinių metrų langas sudarytas iš tiek stambesnių dalių. Tada inžinierius Antanas Rimkus jas sutvirtina švino juostelėmis. „Auksinių rankų meistras Antanas tam naudoja švino juostelių taškinio suvirinimo ir valcavimo technologijas, yra sukūręs ir pagaminęs ne vieną specialų įrenginį“, – akcentavo prof. R. Mulevičius. Jis atkreipė dėmesį į tai, kad bazilikos viename šone yra 28 langai. Parapijiečiai jau pastebėjo, kad į bažnyčios vidurį vitražų spalvos šviesėja. Pasak profesoriaus, šviesiausias, dvasinės šilumos ir pakilumo kupinas, turėtų būti 14-asis langas, o jo vitraže bus užkoduotas ir švytintis kryžius. Beje, tame lange nuo apatinio segmento iki viršutinio šeštojo vitražo stiklo plokštelių spalva taip pat šviesės – simboliška, nes dvasinga malda ar padėka už Dievo malones kyla į dangų pas Viešpatį...

Dėl tokio kruopštaus ir rankų darbo reikalaujančio vitražo gamybos proceso Kristaus Prisikėlimo bazilikos vienam langui papuošti meistrų komanda užtrunka apie mėnesį laiko. Mechanizmų reikia ir montuojant vitražus bažnyčioje, nes kiekvieno iš penkių segmento masė yra 15 kg, o viso lango – 60 kg. Profesorius patikino, kad greta dabar esančių penkių langų vitražų Šv. Kalėdų išvakarėse meistrų komanda mūsų Kristaus Prisikėlimo šventovę turėtų papuošti dar penkiais kūriniais. Bazilikoje abiejuose šonuose iš viso yra 56 langai, tad prof. R. Mulevičiaus vadovaujamai vitražo meistrų komandai puošiant šią šventovę darbo užteks dar keleriems metams.

Bazilikos vitražų kūrėjai: (*iš kairės*) Antanas Rimkus, Rimvydas Mulevičius ir Vytautas Simanaitis.

Bažnyčias puošiantys vitražai yra brangūs. Kadangi mūsų Kristaus Prisikėlimo bazilika tampa ne tik mūsų miesto, bet ir visos šalies bei užsienio svečių traukos vieta, parapijos klebonas monsinjoras Vytautas Grigaravičius pakvietė turtingesnius kauniečius savo auka įrengti vardinius vitražus ir taip palikti pėdsaką šioje visos tautos iškilioje šventovėje. Viena pirmųjų į šį kvietimą atsiliepė Ramutė Rimkienė. Tad greta parapijiečių lėšomis įrengto pirmojo vitražo atsirado jos auka išpuoštas langas. Kitą savo lėšomis įrengė prof. R. Mulevičius. Toliau matome aktyvių parapijiečių mecenatų Tado ir Jolantos Gecevičių padovanotą vitražą. „Mudu su žmona bei atžalomis Luku ir Ieva jau aštuonetą metų dalį savo šeimos pajamų skiriame Kristaus Prisikėlimo parapijai. Kai sužinojome apie mūsų šventovės vardinius vitražus, nusprendėme didesne auka prisidėti prie šio kilnaus tikslo“, – sakė individualios įmonės „GT technika“ vadovas technikos mokslų daktaras T. Gecevičius (beje, už dosnų Kristaus Prisikėlimo bazilikos rėmimą 2015 m. jis pelnė apdovanojimą „Paminklinė Kristaus Prisikėlimo bažnyčia“). Penktas iš jau įrengtų – Viktoro Traškino dovanotas vitražas.

Parapijiečiai pastebi, kad bazilikos dešiniajame šone prie langų yra užrašai su pavardėmis mecenatų, kurių aukomis bus įrengti vitražai. Juos dovanoja Povilas ir Marija Bylai, LMA akademikas KTU profesorius emeritas Danielius Eidukas, Gintautų šeima, buvusio Kauno mero Arvydo ir žmonos Ritos Garbaravičių bei jų artimųjų Lino ir Arūnės bei Ryčio ir Godos šeimos, Trakimavičių šeima.. Nauji vitražai kuriami išlaidas apmokant Ritai ir Mariui Serčenkams, Radavičių, Radzevičių ir Ramanauskų bei Trakimų ir Zakarauskų šeimoms.

„Bazilikos dešiniajame šone liko vos devyni langai iš 28, kuriems papuošti vardiniais vitražais kviečiame parapijos, Kauno ar kitų šalies vietovių bei užsienio lietuvių asmenis. Tai puiki galimybė čia palikti ženklų pėdsaką amžiams, nes ši iškilioji šventovė yra ne tik Dievo namai, bet ir Lietuvos žmonių vilties, pasiaukojimo ir dvasinio pakilumo simbolis“, – kviečia klebonas monsinjoras Vytautas Grigaravičius.

Svečiuodamasis pas menininką prof. R. Mulevičių jo kūrybos kambaryje pastebėjau keliolika piešinių. „Tai kūriniai iš mano naujojo ciklo „Malda“. Bažnyčioje dažnai pažvelgiu į parapijiečių rankas, kaip jie suglaudę plaštakas, sukryžiuoja pirštus Mišiose, rožinio maldoje, skirtoje apmąstyti Kristaus gyvenimą, ir kitais atvejais. Ypač atidžiai žvelgiu į senolių pakirdusias nuo darbų rankas – jos daug pasako apie maldininkus. Taip pat domina ir klūpančiųjų pėdos, jų įvairios padėtys. Sukūriau jau penkiolika piešinių – dauguma jų skirta išėjusiems pas Viešpatį. Tarp jų ir mano tėvų, kurie buvo politiniai kaliniai bei tremtiniai, atminimui. Tikiuosi šį bent 30 darbų ciklą iki gruodžio mėn. vidurio užbaigti ir, jei bus galimybė, eksponuoti Kristaus Prisikėlimo bazilikos konferencijų salėje bei renginyje „Žodis ir spalva“ susitikti su parapijiečiais“, – sakė profesorius.

Lapkričio mėnesio liturginis kalendorius

1 – Visi šventieji
2 – Mirusiųjų minėjimo diena (*Vėlinės*)
9 – Laterano bazilikos pašventinimas
16 – Švč. Mergelė Marija, Gailestingumo Motina
24 – Kristus, Visatos Valdovas (*Kristus Karalius*)
30 – Šv. Andriejus, apaštalas

Pagal http://lk.katalikai.lt/

PARAPIJOS NAUJIENOS

Parapijoje viešėjo kolegos iš užsienio

Jūratė MATIKOVIENĖ

Spalio 15–17 dienomis parapijoje viešėjo kolegos iš užsienio, atvykę pagal „Erasmus+“ stažuočių ir kvalifikacijos kėlimo projektą „Skaitmeninių technologijų naudojimas socialinių įmonių praktikoje: Europos šalių palyginimas“. Socialinės įmonės – tai organizacijos, kurių pagrindinis siekis yra ne pelnas, o teigiami pokyčiai visuomenėje, todėl visą savo veikloje generuojamą pelną jos skiria socialinėms reikmėms. „Socialinis verslas sujungia socialinių problemų sprendimą su verslo turimomis žiniomis, tai padeda pagerinti žmonių gyvenimą“ – sakė svečius pasveikinti atvykęs Lietuvos samariečių bendrijos Kauno skyriaus pirmininkas p. Mindaugas Vėlyvis.

Socialinis verslas kasdien tampa vis svarbesnis. Skaičiuojama, kad kas ketvirta nauja įmonė Europoje gali būti laikoma socialiniu verslu. ES socialinio verslo modelį laiko vienu iš pagrindinių įrankių, padedančių kovoti su nedarbu ir augančia socialine atskirtimi. Svečių iš Vokietijos, Rumunijos, Graikijos ir Suomijos komanda susipažino su augančiais Lietuvos socialiniais verslais. Kartu su Pagalbos namuose tarnybos darbuotojais lankėmės ir susipažinome su kolegomis iš VšĮ „Penki pojūčiai”, „Mano Guru“, Vilniaus arkivyskupijos Caritas Alternatyvaus mokymosi centro jaunimui ir žvakelių fabriko, kavinės „Pirmas blynas“, socialinės įdarbinimo agentūros „Sopa“.

Ypatingai džiaugiamės užsimezgusiais kontaktais su Lietuvos sporto universiteto dėstytojais ir specialistais, padedančiais neįgaliųjų reabilitacijos veiklose.Tikimės, kad atnaujintos žinios ir naujai užmegzti kontaktai padės vystant parapijos karitatyvines veiklas.

K. Žemaitės nuotrauka

Ačiū už Jūsų gerumą!

Jūratė MATIKOVIENĖ

Spalio 25–26 dienomis Kristaus Prisikėlimo parapijoje veikiančios karitatyvinės veiklos grupės – Pagalbos namuose tarnyba ir Sriubos valgykla – dalyvavo organizacijos „Maisto bankas“ organizuojamoje 2019 m. rudens akcijoje. Akcijos metu buvo renkami maisto produktai nepasiturintiems. Maisto produktai buvo renkami 3 parduotuvėse: Žaliakalnio ir Tvirtovės al. „Iki“ bei Jonavos g. „Maximoje“. Akcijos metu iš viso surinkti 2905 maisto produktų vienetai, kuriuos paaukojo 883 aukotojai.

Surinkti maisto produktai bus dalijami maisto paketais parapijos teritorijoje gyvenantiems neįgaliesiems ir juos prižiūrintiems šeimoms nariams parapijos namuose prie mažosios Prisikėlimo bažnyčios. Apie maisto produktų dalijimą paketais bus skelbiama Kristaus Prisikėlimo parapijos interneto svetainėje bei laikraštyje „Prisikėlimas“.

Taip pat iš surinktų maisto produktų bus gaminamas maistas Sriubos valgykloje, kur skurdžiai gyvenantys kauniečiai gali nemokamai valgyti kiekvieną darbo dieną nuo 12 iki 14 val. Labai dėkojame akcijoje dalyvavusiems savanoriams ir parapijiečiams, parėmusiems karitatyvines parapijos veiklas savo auka!

PARAPIJOS ĮVYKIAI

Spalio mėn. renginiai bei įvykiai parapijoje

- Pagyvenusių žmonių popietė – Švęskime misijų mėnesį (2019 10 02)
- Gyvojo rožinio maldininkai Ypatingąjį misijų mėnesį pradėjo šv. Mišiomis Kaišiadorių Kristaus Atsimainymo katedroje (2019 10 02)
- Pirmasis jaunimo susitikimas (2019 10 06)
- Susitikimas su VDU Katalikų teologijos fakulteto dekanu, Religijos studijų katedros docentu, diakonu Benu Ulevičumi (2019 10 07)
- Pagyvenusių žmonių popietė – Pažintis su Kauno nacionaliniu dramos teatru (2019 10 09)
- Kristaus Prisikėlimo parapijoje pradėjo tarnystę rezidentas vikaras kun. Gintaras Blužas OFS (2019 10 11)
- Parapijos Šiluvos Švč. M. Marijos draugijos svečias – diakonas dr. Benas Ulevičius (2019 10 13)
- Parodų salėje – Jonavos globos namų gyventojų fotografijų paroda (2019 10 14)
- Parapijos šeimų bendruomenėje – susitikimas su kun. Algirdu Akelaičiu (2019 10 17)
- Kristaus Prisikėlimo bendruomenė meldėsi už naująjį Lietuvos kardinolą S. Tamkevičių (2019 10 20)
- Ypatingasis misijų mėnesis Kristaus Prisikėlimo parapijoje (2019 10 21)
- Literatūros ir muzikos valanda – Vietovardžių ir Žemaitijos metus minint (2019 10 21)
- Prasidėjo pasirengimas vaikams, norintiems priimti Sutaikinimo ir Eucharistijos sakramentus (2019 10 25)

PARAPIJOS CARITAS INFORMACIJA

Parapijoje bus minima vargšų diena!

Lapkričio 17 dieną parapijoje bus minima 3-ioji pasaulinė vargšų diena. Šią dieną Kristaus Prisikėlimo bazilikos šventoriuje po sekmadienio šv. Mišių visi parapijiečiai galės susipažinti su parapijoje vykstančiomis karitatyvinėmis veiklomis ir gailestingumo darbais, bus pavaišinti arbata.

Primename, kad parapijoje veikia Pagalbos namuose tarnyba, kurios darbuotojai ir savanoriai lanko sergančius ir negalinčius apsitarnauti asmenis jų namuose, kiekvieną dieną skurdžiai gyvenantys yra maitinami Sriubos valgykloje.

Parapijos namuose veikia Šv. Juozapo teisinių konsultacijų klinika, kurioje parapijiečiai nemokamai yra konsultuojami teisininko.

Rašykite: Laikraščiui „Prisikėlimas“, Žemaičių g. 31b, 44147 Kaunas. **El. p.** prisikelimas.redakcija@gmail.com, www.prisikelimas.lt. prisikelimas.Tiražas 500 egz.
Vyriausiasis redaktorius – parapijos klebonas mons. V. Grigaravičius. **Redkolegija** – A. Bancevičienė, V. Lendraitis, J. Matikovienė, V. Misevičius, D. Starkutė, N. Strikulys.